AUTORSKA KOLUMNA

Predstavljati Rome znači preuzeti odgovornost

O funkcijama, očekivanim platama i tome šta znači dobro predstavljati zajednicu

AUTOR I ISTRAŽIVAČ: **Antonije Alijević**

IZDAVAČ: ROMA VOICE · European Roma Media Network

Datum objavljivanja: 20. novembar 2026.

Srpski / Hrvatski / Bosanski · 6 poglavlja

SADRŽAJ · POGLAVLJA

01. Kako prepoznajem odgovornost

02. Kada plate dođu u prvi plan pre početka rada

03. Vođenje se pokazuje kroz odnos prema znanju

04. Za poverenje je potrebno učešće u odlučivanju

05. Rezultati su važniji od najava

06. Predstavljanje počinje odgovornošću

01. Kako prepoznajem odgovornost

Za poboljšanje položaja Roma potrebno je zalaganje. Nova udruženja i inicijative mogu povezati ljude i obavljati važan posao. Ali spremnost da neko preuzme funkciju još ne odgovara na pitanje šta želi da postigne za zajednicu.

Već nekoliko nedelja pratim javne LIVE razgovore o organizovanju i predstavljanju Roma. Pri tome me posebno zaokuplja jedno pitanje: šta je prvo u središtu pažnje - potrebe ljudi ili budući položaji onih koji žele da ih predstavljaju?

Ova kolumna je moja lična procena razgovora koje sam pratio. Ona nije sud o svim romskim organizacijama i njihovim predsednicima.

Strukture udruženja, stranaka i finansiranja objasnili smo u izveštaju „Ko predstavlja Rome i ko finansira projekte?“ od 11. novembra. Ovde govorim o odnosu prema radu koji očekujem od ljudi spremnih da preuzmu odgovornost.

02. Kada plate dođu u prvi plan pre početka rada

U pojedinim LIVE razgovorima koje sam pratio već se raspravljalo o budućim funkcijama, platama i ličnim primanjima. Prema mom utisku, različita očekivanja izazivala su i napetosti među učesnicima, iako je najavljeni konkretan rad za Rome tek trebalo da počne.

U tim razgovorima za mene je ostalo nedovoljno jasno kakva bi pomoć najpre bila pružena, ko bi bio zadužen za nju i po čemu bi se prepoznao uspeh. Rasprava o ličnim položajima delovala mi je izraženije od predstavljanja zajedničkog plana rada.

To je moj utisak iz praćenih razgovora. Ne tvrdim ni da je novac isplaćen ili zloupotrebljen, ni da je neko postupio nezakonito.

Isto tako, plaćen rad ne smatram nečim spornim. Profesionalni rad zaslužuje odgovarajuću naknadu. I rano planiranje troškova zaposlenih ima smisla.

Moja kritika odnosi se na prioritete: kada lična očekivanja potisnu zajednički zadatak, teško je graditi poverenje. Ko želi podršku, trebalo bi da ume da objasni koji problem namerava da rešava i kako izgleda ostvariv plan rada.

03. Vođenje se pokazuje kroz odnos prema znanju

Sama titula nikoga ne čini dobrim rukovodiocem. Mene više uverava to da li neko sluša, raspoređuje zadatke, prepoznaje granice sopstvenog znanja i uključuje stručne ljude.

U našoj zajednici postoje ljudi sa profesionalnim iskustvom, obrazovanjem, završenim studijama i praktičnim sposobnostima. Tu su i ljudi koji su bez fakultetske diplome godinama nosili odgovornost na poslu i u porodici.

Ni diploma ni godine radnog staža ne garantuju dobro vođenje. Važno je kako neko koristi svoje sposobnosti i da li je spreman da uči.

Predsednik zato ne bi trebalo da svako stručno pitanje doživljava kao konkurenciju. Kada član preispita plan ili ukaže na problem, to može unaprediti organizaciju. Ko očekuje samo saglasnost, otežava zajednički rad.

04. Za poverenje je potrebno učešće u odlučivanju

Predstavljati ljude za mene znači ozbiljno shvatati njihove potrebe i uključivati ih u odlučivanje. Tvrdnja da neko govori za Rome zato bi trebalo da bude praćena jasnim odgovorom: ko mi je ukazao poverenje i koji mi je zadatak poveren?

Funkcija u udruženju nije ovlašćenje da se govori u ime svih Roma. Upravo zato je važno jasno objasniti sopstvenu ulogu i uvažavati druge glasove.

Posebno mi je važno učešće mladih i Romkinja u odlučivanju. Njihovi interesi ne bi trebalo samo da se pominju. Potrebne su im stvarne mogućnosti da iznose predloge i utiču na odluke.

Različita mišljenja pri tome nisu znak neuspeha. Važno je da li organizacija ume da se prema neslaganju odnosi s poštovanjem.

05. Rezultati su važniji od najava

Šta organizacija postiže ne vidi se samo po javnim nastupima. Mene zanima da li najavljeni planovi postaju konkretni koraci i da li od njih imaju koristi ljudi kojima su namenjeni.

Zato očekujem razumljive ciljeve, jasne odgovornosti i iskrene informacije o napretku i teškoćama. I cilj koji još nije ostvaren može se otvoreno objasniti. Problem nastaje kada se pitanja načelno odbijaju.

Mogućnosti provere finansiranja i projektnih rezultata detaljnije obrađuje naš izveštaj od 11. novembra. Za ovu kolumnu moj kriterijum je jednostavan: poverenje zaslužuje onaj ko ume da objasni svoj rad i prihvata da se on meri prema datim obećanjima.

06. Predstavljanje počinje odgovornošću

Odgovornost država za ravnopravnost i zaštitu od diskriminacije ostaje. Kritika našeg organizovanja ne oslobađa ih te odgovornosti.

Možemo istovremeno zahtevati pravedno postupanje institucija i u svojoj zajednici razgovarati o vođenju, saradnji i prioritetima. Za mene to ide zajedno.

Želim ljude koji funkciju shvataju kao zadatak: da slušaju, koriste znanje, uključuju druge i odgovaraju za odluke. Ljude koji mogu nastaviti zajednički rad i kada nije ispunjeno svako lično očekivanje.

Našoj zajednici nije potrebno što više predsedničkih titula. Potreban joj je pouzdan rad. Ko želi da predstavlja Rome, trebalo bi da bude vrednovan prema tome kako tom radu doprinosi.

ROMA VOICE - GLAS KOJI PITA.

Urednička napomena: Kolumna je pripremana tokom više nedelja, na osnovu praćenja javnih prenosa uživo, vođenja beležaka i prikupljanja materijala. Ona predstavlja lična zapažanja i procene autora, a ne rezultate sistematskog istraživanja. Ne iznosi optužbe za nezakonito postupanje konkretnih osoba ili organizacija i otvorena je za argumentovana drugačija mišljenja i činjenične ispravke.

AUTOR I ISTRAŽIVAČ: Antonije Alijević
IZDAVAČ: ROMA VOICE · European Roma Media Network